

Μισώ την ατίμωση!

Οι Τούρκοι έχουν δυο παροιμίες, οι οποίες στοιχειοθετούν την αναλλοίωτη νοοτροπία της μογγολικής τους κληρονομιάς και χαρακτηρίζουν ακόμη και τώρα την πολιτική τους, τόσο την εσωτερική όσο και την εξωτερική.

Η πρώτη εξ αυτών αναφέρεται σε αυτόν που υποτάσσεται και λέει: **«Eğilmis baş, kesilmez = Κεφάλι σκυμμένο (που προσκυνά) δεν το κόβεις»!** Αυτή η ρήση λειτούργησε ως «δόγμα» κατά τη διάρκεια των ομαδικών εξισλαμισμών εντός της οθωμανικής επικράτειας. Ολόκληροι πληθυσμοί συγκεντρωνόντουσαν στις πλατείες και υπό τον φόβο του αποκεφαλισμού προσκυνούσαν τον Αλλάχ, αλλαξοπιστούσαν και έσωζαν το κεφάλι τους.

Η δεύτερη παροιμία αναφέρεται σε αυτόν που ο Τούρκος σέβεται για τη δύναμή του: **«Isirmadiğini eli ör = Χέρι που δεν μπορείς να το δαγκώσεις, το φιλάς»!** Αυτή είναι η διαχρονική νοοτροπία των Τούρκων σε όλες τις εκφάνσεις της ζωής τους. Υπολογίζουν αυτόν που είναι δυνατός και τον φοβούνται.

Αυτές οι δυο παροιμίες, αυτά τα ανατολίτικα δόγματα, βλέπουμε να εφαρμόζονται στις σχέσεις της Τουρκίας με τη χώρα μας τα τελευταία χρόνια και απαιτείται να τις λάβουμε σοβαρά υπόψη.

Η πολιτική της συνεχούς και κλιμακούμενης απειλής πολέμου εκ μέρους της Τουρκίας έχει ως σκοπό να «σκύψουμε το κεφάλι», δηλαδή να υποταχθούμε στην θέλησή της και μάλιστα χωρίς σύγκρουση. Αυτό εάν συμβεί, απομακρύνει πιθανόν προσωρινά ένα πόλεμο, δεν εξασφαλίζει όμως το πέρας της αδηφαγίας των Τούρκων και αποτελεί μέγιστη ταπείνωση για τον Ελληνισμό, που έχει μάθει διαχρονικά να απαντάει «Μολών λαβέ» όταν του ζητούν «γην και ύδωρ».

Η ειρήνη και η όποια φιλία με τον Τούρκο εξασφαλίζεται μόνο αν είμαστε δυνατοί κυρίως στρατιωτικά, αλλά και πολιτικά-διπλωματικά και οικονομικά. Εάν ο Τούρκος καταλάβει ότι είμαστε ισχυροί σε ικανό βαθμό,

έτσι που να κινδυνεύει να πάθει πολύ μεγαλύτερες ζημιές από τα τυχόν κέρδη που θα αποκομίσει, τότε θα σταματήσει τις επιθετικές ενέργειες και θα επιδιώξει τον διάλογο, την ειρήνη και την φιλία.

Στο χέρι μας λοιπόν είναι από τη μια μεριά να μη βρεθούμε ποτέ στην κατάσταση «να σκύψουμε κεφάλι» και από την άλλη να είμαστε τόσο δυνατοί που να μην μπορεί «να μας δαγκώσει»! Και αυτό γίνεται πρωτίστως με τις ισχυρές Ένοπλες Δυνάμεις και την πολιτική βούληση να τις χρησιμοποιήσουμε!

Μην ξεχνάμε ότι εδώ, στην γωνιά αυτή της νοτιοανατολικής Ευρώπης, οι πάντοτε ολιγάριθμοι Έλληνες, λάτρεις διαχρονικά της ειρήνης, σταματούσαν τις επιθετικές ορδές των βαρβάρων είτε από ανατολάς είτε από δυσμάς!

Γι αυτό, δεν μπορώ να διανοηθώ την πατρίδα μου, την Ελλάδα, να σκύβει το κεφάλι, να προσκυνά τον Τούρκο και να του παραχωρεί γήινη και θαλάσσια επικράτεια, προς αποφυγή πιθανής πολεμικής σύγκρουσης!

Μισώ την ατίμωση! Προτιμώ την σύγκρουση!

Νικόλαος Ταμουρίδης

Αντιστράτηγος (ε.α)-Επίτιμος Α' Υπαρχηγός ΓΕΣ